

РЕШЕНИЕ

№ 6575

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8016** по описа за **2023** година докладвано от съдия Цветелина Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „СТАРТ СПЕД“ ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] срещу решение от 17.06.2023 г. по НАХД № 13920/2020 г. по описа на СРС, НО, 18-ти състав, с което е потвърдено издаденото наказателно постановление НП № 22-006681 от 10.07.2020 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на дружеството за нарушение на чл.415, ал. 1 от КТ и на основание същата разпоредба е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение като неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и да отмени наказателното постановление, а ако това не бъде уважено - да приеме, че е налице маловажност на деянието и да измени размера на наложената имуществена санкция.Претендира разноски.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда“ – С. моли съда да отхвърли касационната жалба и да остави в сила обжалваното решение на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, IV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Съобразно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. При така извършената проверка, касационната инстанция установи, че въззивното производство е било образувано от лице, за което правото на жалба вече е било погасено, поради изтичане на преклузивния срок за надлежното му упражняване.

Видно от приложената по делото административна преписка жалбоподателят е бил търсен многократно за връчване на съставените му протоколи за извършени проверки. Посоченият от жалбоподателя адрес пред административния орган е бил посетен от инспектори от Дирекция „Инспекция по труда“, но без да бъде открит представителя на дружеството или други лица. Това е наложило изпращане на призовка по чл.45, ал.1 от АПК на електронния адрес на дружеството, който е и обявен по партидата му на търговец в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Бил е направен опит за връчване и чрез Български пощи, но известието за доставяне е върнато с отбелязване, че пратката не е потърсена. Поставено и е съобщение на таблото за съобщения в сградата на Дирекция „Инспекция по труда“ на основание чл.416, ал.3 от КТ. По преписката от дружеството е представено пълномощно в полза на М. С., но без да е посочен нейн адрес или друг адрес, на който могат да бъдат връчвани книжа. Издаденият на жалбоподателя АУАН № 22-006681 от 28.02.2020г, въз основа на който е издадено процесното НП му е връчен при условията на отказ. Самото наказателно постановление е издадено на 10.07.2020г и е изпратено за връчване на дружеството на посмено посочения от него адрес, но и двата опита за връчване на 14.07.2020г и на 22.07.2020г са били неуспешни, тъй като на адреса не е имало звънец и входната врата е била заключена, а пратката не е била потърсена.

С оглед така осъществените факти и направените опити за връчване на книжа на жалбоподателя, АНО е приел, че процесното НП е редовно връчено на 27.07.2020г при условията на чл.58, ал.2 от ЗАНН и е влязло в сила на 04.08.2020г.

Съдът счита така направения извод на административния орган за законосъобразен, тъй като пред него по един категоричен начин е била установена невъзможност да бъде открит жалбоподателя, представляван от управителя си или представляван от други негови работници, служители или упълномощените лица. Дружеството е било търсено на посочени от него адреси, но въпреки това е било невъзможно да се връчат книжа. Опит за връчване е извършен и по обявения адрес на дружеството в ТРРЮЛНЦ, но също неуспешен и с това се изчерпват възможностите на административния орган за установяване на нов адрес, т.е. неизвестен е. С това е изпълнена хипотезата на чл.58, ал.2 от ЗАНН, съгласно която когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Така отбелязването е извършено върху НП на 27.07.2020г и при липсата на жалба, то е влязло в сила на 04.08.2020г – жалбата е следвало да бъде депозирана в 7-дневен срок, съгласно чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, в редакцията, действала

към онзи. С изтичане срока на обжалване, който е преклузивен, се погасява правото на жалба на дружеството, т.е. то не притежава процесуална легитимация да подаде жалба, с което да придобие качеството на жалбоподател в допустимо съдебно производство.

Напротив, подадената от него на 15.10.2020г жалба е недопустика, като подадена против влязло в сила НП, това я прави недопустима и недопустимо е и образуваното по нея производство. Поради това районният съд е следвало да констатира тази недопустимост и прекрати производството. Изводите на касационната инстнация не се променят от представените от жалбоподателя доказателства за епизодично влошаване на здравословното му състояние, което в нито един момент няма данни да го е пречатвало да предостави адрес за кореспонденция и да организира воденето на търговските си работи чрез няколкото упълномощени от него лица, данни за които се съдържат в административната преписка, а и по делото.

След като районният съд се е произнесъл по недопустима жалба, то постановеното от него решение също е недопустимо и следва да бъде обезсилено от касационната инстнация, в частта, в която потвърдил НП и в същото част да производството да бъде прекратено. Произнасянето на касационната инстнация следва да е с постановяване на решение, което е окончателно и не подлежи на обжалване, в който смисъл е и Определение № 9582 от 14.07.2009 г. на ВАС по адм. д. № 3394/2009 г., 5-членен с-в, докладчик съдията Ж. П., с което е оставена без разглеждане жалбата в претратителната част на Решение № 145 от 6.01.2009 г. на ВАС по адм. д. № 8705/2008 г., II о., докладчик съдията Т. Р.. Решението на районния съд следва да се остави в сила в останалата част, с която са присъдени съдебни разноски.

На основание чл. 63д ал. 4 от ЗАНН ответникът има право на претендираните от него съдебни разноски, възнаграждение за юрисконсулт, които следва да се присъдят в полза на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", в съответствие с чл.2, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". По размер следва да се определят в съответствие с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ - в размер на 150лв, дължими от касатора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение от 17.06.2023 г. по НАХД № 13920/2020 г. по описа на СРС, НО, 18-ти състав, в частта, в която е потвърдено издаденото наказателно постановление НП № 22-006681 от 10.07.2020 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на „СТАРТ СПЕД“ ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл.415, ал. 1 от КТ и на основание същата разпоредба е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ОСТАВЯ в сила решение от 17.06.2023 г. по НАХД № 13920/2020 г. по описа на СРС, НО, 18-ти състав в останалата част.

ОСЪЖДА „СТАРТ СПЕД“ ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на

Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" сумата от 150лв за разноси пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.